

PIERCA (4) sb m

N sg pierca (4).

Sł stp: pierca, pierzca, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.

Rzecznik, pełnomocnik, zastępca procesowy, osoba prowadząca sprawy w sądzie; prolocutor BartBydg; advocatus, procurator Mącz (4) : BartBydg 124b; Bierzmy łobie takiego/ kthory Retoryki Nie vtzył łie ani chytrey Diálektiki. [...] Piercá nie wáży Rycerz tam płuży. WierKróc B2v; Rabula, procurator, Chrapek/ skwierczek/ piercá/ łzczekułá/ łzczekarz. Mącz 344d; [piercá/ Procurator, advocatus, rabula, causidicus. Volck Qqq3v].

pierca czego (1): Advocatus, Rzecznik/ procurator/ łprawcá/ piercá rżeczy momoyey [!]. Mącz 504d.

Synonimy: adwokat, obrońca, patron, prokurator, rzecznik, sprawca.

DD